

ת"פ 59165/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד צבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59165-01-14 מדינת ישראל נ' צבי

בפני כבוד השופט אילן סלע
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

דוד צבי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חנן רובינשטיין

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בעבירה של גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק ובעבירה של מתן ידיעה כוזבת לפי סעיף 243 לחוק. כל זאת, בשל גניבת משאית מחברה בה עבד. את הגניבה ביצע הנאשם יחד עם עובד נוסף בשם אחמד ג'ובארה (להלן: "אחמד") ואדם נוסף בשם ג'אבר היימוני (להלן: "ג'אבר"). הנאשם ואחמד סיכמו כי כספי התמורה ממכירת חלקי המשאית יועברו אליהם באמצעות ג'אבר. בהמשך, ביום 14.01.14, מסר הנאשם בתחנת המשטרה ידיעה כוזבת לפיה חלקו בגניבה בוצע בעל כורחו, תוך שאחמד איים עליו בסכין הצמודה לצווארו.

2. גם בתשובתו לכתב האישום, הנאשם הודה כי נטל חלק בגניבת המשאית, אך טען כי הדברים נעשו תחת איומי סכין של אחמד, ללא כל תכנון מוקדם, וכי לא הובטחה לו כל תמורה.

3. בהכרעת הדין מיום 14.09.16 דחה בית המשפט (כב' השופט איתן קורנהאוזר) את טענת הנאשם כי פעל מתוך כורח. נקבע אפוא, כי הנאשם, אשר עבד כנהג משאית בחברה לשיווק ביצים שמחסניה במושב אורה (להלן: "המושב"), קשר, ביום 12.01.14 קשר עם אחמד לגנוב משאית מהחברה ששוויה מוערך בכ-350,000 ₪. אחמד הציע כי מכרו, ג'אבר, יחבור אליהם לשם ביצוע הגניבה. למחרת בשעה 19:00 לערך, נפגשו הנאשם ואחמד בצומת אורה הסמוך למחסן ומשם נסעו, ברכבו של הנאשם, מעבר למחסן גילה (המנהרות), שם אספו את ג'אבר. השלושה נסעו לחנות "קולב" שבמושב, והנאשם רכש בה שני צעיפי "חם צוואר" במטרה למנוע את זיהויים בעת הגניבה. משם נסעו אל המחסן והנאשם מסר לג'אבר את מפתחות המשאית ואת קוד ההנעה. ג'אבר הניע את המשאית והשלושה נסעו לחברון, כאשר הנאשם ואחמד נסעו ברכב הנאשם וג'אבר במשאית. בחברון פורקה המשאית ב"משחתת רכב". הנאשם ואחמד סיכמו כי כספי התמורה ממכירת חלקי המשאית יועברו אליהם באמצעות ג'אבר, ואולם, כאמור, ביום 14.01.14, מסר הנאשם בתחנת המשטרה ידיעה כוזבת לפיה חלקו בגניבה בוצע בעל כורחו, תוך שאחמד מאיים עליו

בסכין הצמודה לצווארו.

4. להשלמת התמונה, אחמד וג'אבר הודו והורשעו על פי הודאתם, בגין חלקם בגניבה והושתו עליהם עונשי מאסר.

תסקיר שירות המבחן

5. נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, כבן 20, הוגש תסקיר שירות המבחן.

6. בתסקיר נסקרו נסיבות חייו של הנאשם. מהתסקיר עלה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד על אף קשייו הלימודיים, אך לא שירת בצבא בשל אי התאמה. לאחר ביצוע העבירה עבר להתגורר באילת לתקופה של כ-3 שנים, לצד בת זוגו, שם עבד כמתקין מזגנים, ולאחר שנפרד ממנה שב לגור בצמוד לבית הוריו. הוא החל לעבוד כנהג משאית עד לשלילת רישיונו בתחילת שנת 2017. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך הוא היה מוכר לשירות המבחן לנוער אליו הופנה פעמיים, לאחרונה בשנת 2007, בהיותו בן 15 שנים. אז צוין כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם אפשרויות הטיפול שהוצעו לו, כשלצד זאת צוינו הכוחות התפקודיים אותם הפגין הנאשם במהלך ההיכרות, כמו גם רצונו לקיים אורח חיים נורמטיבי.

7. באשר לעבירות בהן הורשע, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם מכחיש את ביצוען, ממעיט מחלקו בהן, תוך שמבליט יחס קורבני באשר למעורבותו הפלילית. זאת, בצירוף העדר גורמי תמיכה משמעותיים וגורמים נוספים, מהווים גורמי סיכון להישנות העבירות. לצד זאת, היא ציינה כי הנאשם הביע שאיפה לקיים אורח חיים תקין ויציב ולהימנע ממעשים פליליים, כמו גם נכונות להשתתף בהליך טיפולי. ואכן, הנאשם השתתף בתכנית שקיימה עמותת "אור ירוק" להגברת מודעות לדפוסי נהיגה, ובהתאם לתסקיר המשלים שהוגש, הוא הפנים את התכנים שהועלו בקבוצה.

8. בשולי התסקיר, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ולהימנע מהשתתף מאסר בפועל, דבר שעלול להוות גורם מדרדר לנאשם ולחשוף אותו לעבריינות.

טיעוני ב"כ הצדדים

9. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על כך שהנאשם היה היוזם של גניבת המשאית. הוא הצביע על כך שעל שני שותפיו לגניבה הושת עונש מאסר, אחמד נידון ל-18 חודשי מאסר וג'אבר ל-13 חודשים. עקרון האחידות בענישה מחייב שלא להשית על הנאשם עונש פחות חמור בפרט נוכח חלקו של הנאשם בגניבה ובשל כך שביחס לנאשם, בניגוד לג'אבר, מדובר בגניבה ממעביד. הוא הצביע על הערכים המוגנים שנפגעו, הפגיעה בקניין שבמעשה הגניבה, הפגיעה ביחסי האמון המיוחדים שבין עובד למעביד והפגיעה בעקרון שלטון החוק בעת מסירת ידיעה כוזבת, מעשה שיש בו פוטנציאל לגרימת נזק בשלילת חירותו של אדם, שעה שהנאשם ייחס לשותפו עבירה של שוד מזויין באמצעות סכין. הוא הצביע על הנסיבות המחמירות שיש במקרה זה נוכח התכנון המוקדם, שוויה הרב של המשאית, העברתה לשטחי הרשות הפלסטינית ופירוקה, והכל עבור בצע כסף.

10. לדברי ב"כ המאשימה מתחם הענישה בגין עבירות גניבת הרכב והגניבה ממעביד בנסיבות מקרה זה נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ובגין העבירה של מסירת ידיעה כוזבת מאסר קצר שיכול ויורוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר אחת. לדבריו, הטיפול אותו עבר הנאשם אינו רלוונטי כלל לעבירות בהן הוא הורשע ובכל מקרה אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן. בשים לב, לגילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי לצד העובדה כי הנאשם לא הודה במיוחס לו ולא לקח אחריות על מעשיו, עתרה המאשימה לעונש של 20 חודשי מאסר, לצד עונש מאסר על תנאי, פיצוי כספי משמעותי לנפגע העבירה וקנס כספי נוכח הפקת רווחים כלכליים מהעבירות.

11. מנגד, ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם היה צעיר בזמן ביצוע העבירות, וזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים כמו גם האחרונה, שכן מאז ביצוע העבירה לפני למעלה משלוש שנים וחצי הוא לא ביצע כל עבירה. לדבריו, בסופו של יום הנאשם לא קיבל טובת הנאה כלשהי ממעשה הגניבה. כן ציין שהמעביד תבע את הנאשם בתביעה אזרחית ועל כן מלבד עגמת הנפש לא נותר למעביד נזק כלשהו מה גם שהמשאית הייתה מבוטחת. לטענתו, מתחם הענישה נמוך יותר מזה שהצביע עליו ב"כ המאשימה והרף התחתון שלו עומד על מאסר בעבודות שירות. משכך, נטען יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר שירות בעבודות שירות.

דין והכרעה

12. העבירה של גניבת רכב נועדה לשמור על זכות הקניין של בעל הרכב. מדובר בעבירה שהפכה זה מכבר למכתמדינהשלממש.מדוברבעבירותקלותיחסיתלביצועוקשותלאכיפה, הכלכליללקרבןהעבירההולמשקכולואינןמבוטלות. ישבהגםכדילגרוםלעגמתנפששל ממש ופגיעהבתחושתהביטחוןהאישי. לא לחינם החמיר המחוקק עם גונבי כלי רכב והעמיד את עונשם המקסימאלי על 7 שנות מאסר ובית המשפט עמד לא פעם על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירה זו (ראו לדוגמא: ע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.08.14; ע"פ 51194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06)).

13. לצד עבירה זו, עומדת במקרה זה עבירה חמורה נוספת אשר גם לצדה נקבע עונש של 7 שנות מאסר והיא הגניבה בידי עובד. מדובר בגניבה בעלת חומרה יתירה, שכן מדובר בניצול האמון שניתן בעובד. ההתגוננות מפני עובדים השולחים ידם ברכוש מעבידם, קשה שבעתיים והיא כמעט בלתי אפשרית (ע"פ (מחוז-ת"א) 70352/03 **בת יוחנן כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.06.04)). הפרת האמון שנותן המעביד בידי עובדיו אשר הוא מפקיד בידיהם את סודותיו גם פוגעת ביחסי העבודה התקינים. הקלות בביצוע העבירה בשל הגישה שיש לעובד למשאביו ויכולותיו של המעביד, דורשים גם הם ענישה מרתיעה ומשמעותית (ע"פ 1848/91 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.06.91)).

14. ואולם, הנאשם לא אך גנב ממעבידו אלא ניסה להשית את האשמה כולה לפתחו של שותפו אחמד, לו ייחס למעשה איומים בנשק קר כלפיו, כל זאת על מנת להוציא את עצמו כמי שאינו נושא באחריות לגניבה. מעשה זה של מסירת ידיעה כוזבת מלבד הפגיעה שיש בה בשלטון החוק ובסדר הציבורי, יכולה הייתה לפגוע פגיעה של ממש באחמד לגביו נמסרה הידיעה הכוזבת תוך שיוחס לו מעשה שוד.

15. הצדדים נחלקו בשאלה האם יש לקבוע לעבירות אלו מתחמים שונים או שמא יש לראות בהם "אירוע אחד" כמשמעותו בסעיף 40 לחוק. אכן, יש מקום לספק בעניין זה שכן מחד מדובר בעבירות שבוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום ואפשר שמבחינת הנאשם לוותה להם מחשבה פלילית אחת ותכנון אחד; אך מאידך מדובר בשני קרבנות שונים, נזק שונה ביחס לכל אחד מהם, ואינטרסים חברתיים שונים (ראו בעניין זה: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14)). ואולם, בסופו של יום נדמה כי יהיה נכון להתייחס לכלל העבירות כ"אירוע אחד" מתוך אפשרות כי על אף התכנון המוקדם של הנאשם עם שותפיו, הנאשם פעל מראש עם תכנית אחרת משלו "להפיל" את העבירה על שותפו אחמד. מכאן, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע.

16. נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה הן חמורות. ראשית, מדובר ברכב מסחרי בשווי 350,000 ₪, אשר שימש לעבודתו הנזקבנית רבית. שנית, מדובר בגניבה שקדם לה תכנון מוקדם ומוקפד. הנאשם הצטייד עם ציפי חם צוואר כדי למנוע את זיהוי וזיהוי שותפיו. הנאשם ושותפיו נסעו עם המשאית מחוץ לשטחי מדינת ישראל והביאו לפירוקה. הם גם סיכמו על אופן חלוקת הכסף ביניהם לאחר מכירת חלקי המשאית. על כך כאמור, יש להוסיף את העובדה כי הנאשם ביקש להפיל את אחד משותפיו בעבירה חמורה יותר כדי להציל את עצמו ומסר בשל כך ידיעה כוזבת.

17. בשים לב אפוא, לעקרון ההלימה והערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מתחם העונש בגין עבירות אלו עומד על מאסר הנע בין 8 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי לקרבן העבירה. בנסיבות אלו לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן, שכן לא מתקיימים נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש במקרה זה, וודאי לא שיקולי שיקום. בשולי עניין זה יצוין כי ב"כ הנאשם הסתמך על גזר דין בת"פ 32245-08-10 **מדינת ישראל נ' לקיאנייה** (פורסם בנבו, 28.06.11), שם הושת עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירה של גניבה ממעביד. ואולם לא זו בלבד שבאותו עניין נמחקה העבירה של גניבת רכב מכתב האישום, אלא שבית המשפט ציין כי העונש חורג ממתחם הענישה והוא הושת רק נוכח עקרון האחידות בענישה ובשים לב לעונש הקל שהושת על שותפו של הנאשם באותו מקרה. ברי כי אין ללמוד משם דבר לעניינו.

ובאשר לנאשם.

18. הנאשם יליד 1992, כיום בן 25. נעדר עבר פלילי. גם מאז ביצוע העבירה לפני למעלה משלוש שנים הוא לא שב על מעשיו. נסיבות חייו של הנאשם כפי שתוארו בתסקיר, אין בהם כדי להצדיק מעורבות בפלילים, אך יש בהם לשפוך מעט אור על הרקע ששימש קרקע פוריה לזרעי התנהגותו העבריינית. לזכותו גם עומדת הבעת הרצון לניהול חיים נורמליים בעתיד. יש גם לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירות בהיותו צעיר לימים, כבן 20.

19. מאידך, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ואף ניסה להטיל את האשמה כולה לפתחו של אחד משותפיו לגניבה. ממילא הוא לא הביע חרטה על מעשיו. הנאשם עבר אמנם הליך טיפולי, אך יש צדק בטענת ב"כ המאשימה כי אין מדובר בעניין הרלוונטי לעבירות בהן הורשע, להן כאמור הנאשם מתכחש.

20. לצד זאת יש לתת את הדעת על עקרון אחידות הענישה. כאמור שני שותפיו של הנאשם הורשעו לאחר שהודו

במיוחד להם והושתו עליהם עונשי מאסר. אחמד אשר הורשע גם בגין עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים בשל אירוע אחר נדון ל-18 חודשי מאסר. ג'אבר אשר לא היה עובד של החברה ועל כן הורשע "רק" בגניבת רכב, אך לצד עבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח רכב, בשל נהיגתו במשאית במסגרת הגניבה, נדון ל-12 חודשי מאסר, בשם לב להרשעה קודמת שלו במספר עבירות. הנאשם לעומתם לא הודה ולא נטל אחריות על מעשיו ולצד עבירות גניבת רכב ממעביד הוא הורשע גם בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת. מבחינה זו מצבו של הנאשם חמור יותר.

21. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם היה צעיר יותר משותפיו, כבן 20, ומאז לא היה מעורב בפלילים. בנסיבות אלו יש ליתן לו את ההזדמנות לשקם את חייו ולהלך בדרך המלך לאחר תשלום חובו לחברה בגין מעשיו בעבר, ולא למצות עמו את מלוא חומר הדין. יש אפוא, לגזור את עונשו של הנאשם במסגרת המחצית התחתונה של המתחם.

בשים לב לכל האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים הבאים: 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 2.07.17 בשעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת גניבה.

ג. פיצוי לחברת שיווק ביצים ס.א.ל. בע"מ בסך של 20,000 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט בתוך 120 יום מהיום.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.08.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יעמיד לפירעון מידי את כל היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, במעמד המתייצבים.